

РЕШЕНИЕ

№ 7694

гр. София, 08.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43
състав**, в публично заседание на 08.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **1098** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 156 от ДОПК.

Образувано е по жалба на „Бурал“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], [улица], ет. 1, ап. 1, представлявано от управителя Н. Б. К. срещу Ревизионен акт № Р – 22221020008105 – 091 – 001/21.10.2021 г., издаден от М. А. К., орган, възложил ревизията и М. В. И., ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 39 от 07. 01. 2022 г. на директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С..

С ревизионния акт са установени задължения на „Бурал“ ЕООД по ЗДДС и ЗКПО, от които 66 794.68 лева в резултат от отказано право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от „Мирал трейд“ЕООД, „Ани Ян 2014“ ЕООД, „Вал сити“ ЕООД, „Бизнес сървисис 2015“ ЕООД, „Перформанс ауто“ ЕООД, „Ем Спасов“ ЕООД, „Интерархтикет“ ЕООД и „Калейчев и син“ ЕООД в данъчни периоди от м.12. 2014 г. до м. 11. 2016 г. и начислен данък в размер на 1 694.16 лева във връзка с установени доставки по чл. 9, ал. 3, т.1 от ЗДДС, ведно с лихви за забава, както и установен допълнителен корпоративен данък по ЗКПО в размер на 23 718.71 лева главница за 2015 г. и 2016 г., ведно с лихви за забава.

С жалбата се иска отмяна на ревизионния акт като необоснован и незаконосъобразен. Правят се възражения, че не може да се приеме, че липсва предмета на процесните доставки и се касае за абсолютна симулация. Твърди се, че „Бурал“ ЕООД полага грижата на добър търговец и предприема всички мерки, за да не позволява да бъде въвлечено в привидни сделки и данъчни злоупотреби. Дружеството осъществява

реална дейност и е коректен и лоялен данъкоплатец. По отношение на начисления ДДС по чл. 9, ал. 3, т.1 от ЗДДС се посочва, че недвижимият имот Ателие № 1, находящ се на адрес [населено място], [жк], [жилищен адрес] се ползва от 01. 02. 2016г. както за дейността на търговското дружество, така и за живеене. На адреса е регистрирана Т. Н. К., дъщеря на управителя на „Бурал“ ЕООД, която е и служител на търговското дружество. За фактурите, по които е отказано право на приспадане на данъчен кредит се твърди, че доставките са реално извършени, за което са представени доказателства, включително за плащане на стойността по фактурите по банков път. Позовава се на практиката на СЕС и на ВАС на РБ. В хода на съдебното производство доводите се поддържат от адв. В.. Направено е искане за присъждане на разноски. Представени са писмени бележки.

Ответникът – директорът на Дирекция „ОДОП“, чрез юрисконсулт В., прави искане за отхвърляне на жалбата като неоснователна и недоказана. Поддържа мотивите, изложени в потвърдителното решение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Представя писмени бележки.

Съдът, въз основа на представените по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия № Р-22221020008105 – 020 – 001/18. 12. 2020 г., изменена със заповед от 01. 04. 2021 г., издадени от М. А. К., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП – С. е възложено извършването на ревизия на „Бурал“ ЕООД за определяне на задълженията по ЗДДС за отделните данъчни периоди от 01. 12. 2014 г. до 30 .11. 2016 г. и за корпоративен данък по ЗКПО за периодите от 01. 01. 2015 г. до 31. 12. 2016г. Възложителят на ревизията е оправомощена със Заповед № РД – 01 – 128/18. 02. 2020 г. на директора на ТД на НАП – С. с права по чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221020008105 – 092 – 001/08. 07. 2021 г. Срещу констатациите в ревизионния доклад е подадено възражение по чл. 117, ал. 5 от ДОПК, отхвърлено като неоснователно с ревизионния акт.

Ревизията е приключила с Ревизионен акт № Р – 22221020008105 – 091 – 001/21. 10. 2021 г., издаден от М. А. К., орган, възложил ревизията и М. В. И., ръководител на ревизията.

При обжалване по административен ред ревизионният акт е потвърден с Решение № 39/07. 01. 2022 г. на директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С..

В хода на ревизионното производство са извършени процесуални действия, описани в констативната част на ревизионния доклад. Изискани са доказателства от задълженото лице, както и такива от трети лица. Направени са справки за относими обстоятелства по данни от информационната система на НАП.

В хода на съдебното производство са приети доказателствата от административната преписка.

Разпитани са свидетелите С. Ц. С. и В. К. П.. Свидетелят С. С. дава показания, че Н. К. ползва под наем склад от около 72 кв.м., предоставен му от „Мост“ АД, на което търговско дружество С. е директор. В него се складира резервни части, които пристигат опаковани в дървени сандъци. Резервните части са от внос от Русия. Обработват се, за да придобият търговски вид. Работниците се докарват от К., който казвал, че има договори с фирми, които му осигуряват работници. Свидетелят В. К. П.

дава показания, че е представител на множество фирми, които са извършвали услуги на „Бурал“ ЕООД, но не е управител на тези търговски дружества и няма договор с тях. Водел между двама, трима до пет работника от автобусната спирка в С. до склада на „Бурал“ ООД. Упражнявал контрол върху извършваната обработка на резервните части. За дейността получавал възнаграждение от фирмите.

Прието е заключение на съдебно – счетоводна експертиза, което съдът кредитира изцяло като обосновано, компетентно, основано на доказателствата по делото. Вещото лице дава заключение, че доставчиците на услуги, издали фактурите, по които е отказано право на приспадане на данъчен кредит не са открити на адресите, посочени в НАП, не отговарят на посочените електронни адреси. Няма открита публична информация за контакти, не е осигурено посещение в офисите и счетоводствата им, не е оказано съдействие от страна на жалбоподателя. Няма представена информация и документи по делото за осчетоводени данъчни фактури, издавани от процесните доставчици на услуги към „Бурал“ ЕООД за периода от 01. 12. 2014 г. до 31. 12. 2016 г. Въз основа на данните от информационната система на НАП е направен извод, че за 7 фирми доставчици на услуги няма данни за назначени на трудов договор лица, нито ангажирани такива по граждански договори. Няма данни за материално – техническа и кадрова обезпеченост на доставчиците за извършване на услугите, документирани с процесните фактури.

При така установената фактическа обстановка, съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния 14 - дневен срок по чл. 156 от ДОПК, от лице, което има правен интерес от оспорване и срещу подлежащ на оспорване пред съд акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

На основание чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдът преценява законосъобразността и обосноваността на РА, както и валидността на акта, независимо дали са изрично релевирани доводи за нищожност на РА, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Процесният РА, е издаден от компетентен орган, от възложителя на ревизията – М. А. К., вписана в ЗВР, оправомощена със Заповед № РД - 01-128/18.02.2020 г. на директора на ТД на НАП С. и от М. В. И., ръководител на ревизията, вписан в ЗВР № Р-22221020008105 – 020 – 001/18. 12. 2020 г. Ревизионният акт, ЗВР, РД са подписани с квалифицирани електронни подписи по смисъла на Регламент 910/2014 г. на Европейския парламент и на Съвета, издадени от доставчик на квалифицирани удостоверителни услуги, за което са представени удостоверения от ответника на хартиен и магнитен носител. Поставените подписи са валидни към момента на поставянето им.

РА е издаден в предвидената форма, съгласно чл. 120, ал. 1 от ДОПК, като съдържа всички задължителни реквизити. В ревизионното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, каквито не могат да са самостоятелно основание на отмяна на акта, предвид и разпоредбата на чл. 160, ал. 4 от ДОПК.

Оспорваният акт е издаден и при правилно прилагане на материалния закон.

Задължения по ЗДДС са установени на основание чл. 9, ал. 3, т.1 от ЗДДС за ползване на имот, собственост на „Бурал“ ЕООД, представляващ ателие № 1, находящо се в

С.,[жк], [жилищен адрес] съгласно Нотариален акт за покупко – продажба на недвижим имот № 27, том I, рег.№1482, дело № 19/2011 г., закупен от „Фортрес инженеринг“ ЕООД. Във връзка с покупката „Бурал“ ЕООД е упражнило право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 13 700 лева по фактура № [ЕГН]/18. 10. 2010 г. и № [ЕГН]/01. 03. 2011 г. На посочения адрес е регистрирана за местоживеење Т. Н. К., дъщеря на управителя на „Бурал“ ЕООД. От страна на „Бурал“ ЕООД не са представени доказателства, че имотът се ползва за икономическата дейност на дружеството. Приходната администрация е приела, че е налице употреба на активи за лични нужди и е начислила ДДС по реда на чл. 9, ал. 3, т.1 от ЗДДС. Настоящата съдебна инстанция счита, че данъкът по ЗДДС за ползването на имота, находящ се в С.,[жк], [жилищен адрес] за лични нужди е начислен правилно, в съответствие с приложимия материален закон. Не се доказва по никакъв начин активът да е използван за независимата икономическа дейност на задълженото лице, адресът не е деклариран като адрес на офис на дружеството, нито като адрес на управление, нито като адрес за кореспонденция. Напротив, на този адрес е регистрирано местоживеење на дъщерята на собственика на „Бурал“ ЕООД. В тази част ревизионния акт е правилен, обоснован и законосъобразен и не са налице основания за неговата отмяна.

С ревизионния акт са установени данъчни задължения по ЗДДС и на основание отказано право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от „Мирал трейд“ ЕООД, „Ани ян 2014“ ЕООД, „Вал сити“ ЕООД, „Бизнес сървисис 2015“ ЕООД, „Перформанс ауто“ ЕООД, „Ем Спасов“ЕООД, „Итерахитект“ ЕООД и „Калейчев и син“ ЕООД. Предмет на доставките от „Мирал трейд“ ЕООД, „Ани ян 2014“ ЕООД, „Вал сити“ ЕООД, „Бизнес сървисис 2015“ ЕООД, „Перформанс ауто“ ЕООД, „Ем Спасов“ЕООД, „Итерахитект“ ЕООД за услуги, свързани с почистване, консервация, антикорозионна обработка, преоксидация, опаковане, етиктиране, маркироване и др. дейности, свързани с предпродажна подготовка на авточасти.

В хода на ревизионното производство са извършени насрещни проверки на доставчиците. Същите не са открити на декларираните адреси, не са представили доказателства. От страна на жалбоподателя са представени рамкови договори със сходно съдържание, сключени с всеки доставчик поотделно, копие на процесните фактури, банкови извлечения за извършени плащания, счетоводни документи, както и обяснения, съгласно които, част от фактурираните услуги са извършвани в нает обект от дружеството, а други – в обект на изпълнителя. Констатирано е че договорите са бланкови, в тях не са конкретизирани цената, срок на изпълнение, количество, начин на изпълнение на услугите. Не е посочено коя услуга къде и от кого е извършена, на кого и по какъв начин са предадени материалите за обработка, кой и по какъв начин е осъществявал контрол във връзка с изпълнението на конкретни дейности по обработката на авточасти. Правото на приспадане на данъчен кредит е отказано на основание чл. 68, ал.1, т.1 и ал.2 от ЗДДС във вр. с чл. 9 и чл. 25, ал. 2 и ал. 6, т. 1 от ЗДДС. Констатациите на приходната администрация в хода на ревизионното производство не се опровергават от събраните в хода на съдебното производство доказателства. Не е представен договор за наем, с който да се докаже, че „Бурал“ ЕООД е разполагало с обект, в който да се извършва обработката на резервните части. Няма счетоводни документи за направени разходи за наем на такъв обект. Свидетелските показания на С. С. не следва да бъдат кредитирани, защото не се основават на писмени доказателства за съществуващо наемно правотоношение с

„Мост“ АД. В хода на съдебното производство не се доказва и реално изпълнение на доставки по процесните фактури от издателите им. Съдебно – счетоводната експертиза дава заключение, че доставчиците на услуги, издали фактурите, по които е отказано право на приспадане на данъчен кредит не са открити на адресите, посочени в НАП, не отговарят на посочените електронни адреси. От доставчиците няма представена счетоводна документация, нито доказателства. Няма данни за материално – техническа и кадрова обезпеченост за извършване на услугите, документирани с процесните фактури. Свидетелските показания на В. К. П., който твърди, че е бил представител на множество фирми, които са извършвали услуги на „Бурал“ ЕООД, без да е управител или да има сключен договор с тях, не следва да се кредитират, защото не са достоверни. Данните от информацияната система на НАП за 7 от доставчиците са, че нямат назначени по трудов договор или граждански договор лица, които да извършат услугите. Няма как свидетелят да е водил работници на тези фирми до склада на „Бурал“ ЕООД, за да обработват и подготвят за продажба резервните части. Налага се извод, че доставчиците само са издали фактурите и са налице документално оформени доставки на услуги, които реално не са осъществени от търговските дружества, които са вписани във фактурите. Услуги по обработка и подготовка на резервните части за продажба, ако такива реално са осъществени, са извършени от други лица, а не от търговските дружества по процесните фактури. Обосновано и в съответствие с материалния закон е отказано правото на приспадане на данъчен кредит по фактурите, издадени от „Мирал трейд“ ЕООД, „Ани ян 2014“ ЕООД, „Вал сити“ ЕООД, „Бизнес сървисис 2015“ ЕООД, „Перформанс ауто“ ЕООД, „Ем Спасов“ ЕООД, „Итерахитект“ ЕООД.

Реалното осъществяване на доставките, за които се претендира приспадане на ДДС от получателя е условие, без което не може да се признае претендираното право, като в тежест на лицето, което претендира правото е доказването на посочения факт с правно значение. От непротиворечивата практика на съда на ЕС по тълкуването на разпоредби на Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност следва, че от една страна следва да се установи получаването на предмета на процесните доставки, а от друга - използването им в независимата икономическа дейност на получателя. В своята константна практика СЕС приема, че право на данъчен кредит е налице само когато са извършени доставки, които обстоятелства подлежат на доказване с допустимите доказателствени средства, както в хода на ревизионното, така и в хода на съдебното производство. Правото на приспадане на данъчен кредит при доставка на услуга възниква с реалното изпълнение на услугата, резултатът от която следва да е налице при получателя. Изпълнението на услугата трябва да може да се проследи, като жалбоподателят, който претендира благоприятните за себе си последици, следва да може да докаже кой, кога и къде е изпълнил услугите. Такива доказателства в случая не са налице. Представени са фактури, актове за техническа инспекция на възложените услуги и договори, но те не доказват реалното осъществяване на процесните доставки на услуги от издателите на фактурите. В хода на ревизията и в хода на съдебното производство е установено, че доставчиците не разлогата с ресурси да извършат доставките. Действително, не следва в тежест на получателя по доставките да се вмения в отговорност действията или бездействията на доставчиците - в този смисъл са решения по дела С-324/11 (Gabor Toth), както и решение по съединени дела С-80/11 и С-142/11 (Mahageben kft и P. D.), но

получателят по издадените фактури следва да докаже положителния факт на тяхното фактическо извършване. В случая обаче, този положителен факт - реално извършени доставки на услуги от издателите на фактурите не е доказан. Следователно, законосъобразен е отказът на правото на приспадане на данъчен кредит на получателя, поради липса на доказателства по пряката доставка за извършване на услуги, като липсата на ресурси за извършване на доставките на услуги, следва да се цени само като косвено доказателство в подкрепа на извода за липса на реални доставки.

Съвкупно преценени доказателствата обосновават извод, че по фактурите, издадени от „Мирал трейд“ ЕООД, „Ани ян 2014“ ЕООД, „Вал сити“ ЕООД, „Бизнес сървисис 2015“ ЕООД, „Перформанс ауто“ ЕООД, „Ем Спасов“ ЕООД, „Итерахитект“ ЕООД не са извършени реални доставки на услуги. Обосновано и законосъобразно е отказано право на приспадане на данъчен кредит на основание чл. 68, ал.1, т.1 и чл. 69, ал.1, т.1 от ЗДДС във вр. с чл. 9 от ЗДДС. Приходната администрация правилно се е позовала на данъчна измама, съставляваща използване на съставени документи с цел избягване плащане на данъчни задължения. Получателят по доставките не е добросъвестен, защото е знаел, че реално такива доставки от издателите на фактурите не са извършени.

Жалбата е неоснователна и в частта, в която с нея е оспорен отказа за приспадане на данъчен кредит по фактура № 1/19. 10. 2015 г., издадена от „Калейчев и син“ ЕООД с предмет аванс, по която е извършено плащане в общ размер от 8 550 лева. Със Споразумение от 04. 01. 2016 г. за прихващане и разплащане на дължими суми, сключено между „Бурал“ ЕООД, „Еко тех“ ЕООД и „Калейчев и син“ ЕООД, сума в размер на 30 750 лева е прехвърлена като вземане на „Еко тех“ ЕООД. Няма доказателство тази сума да е платена от „Бурал“ ЕООД на „Еко тех“ ЕООД. Направен е извод, че неправомерно е начислен ДДС в размер на 5 125 лева. Поради това и на основание чл. 70, ал. 5 от ЗДДС във вр. с чл. 25, ал. 7 от ЗДДС не е признато правото на данъчен кредит в размер на 5 125 лева по фактура № 1 от 19.10.2015г. В хода на съдебното производство не са ангажирани и представени доказателства, които да оборват констатациите на органите по приходите. Изводът им, че ДДС е начислен неправомерно е законосъобразен, ревизионният акт и в тази част следва да бъде потвърден.

По всички доставки, които не са признати за реално осъществени са извършени разходи, които също не са признати и с тях е извършена корекция на счетоводния финансов резултат на дружеството в посока увеличение, на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО във връзка с чл. 23, ал.2, т.1 от ЗКПО и чл. 16, ал. 2, т. 4 от ЗКПО. Установните задължения по ЗКПО са в резултат от фактическите и правни изводи по ЗДДС и

непризнаването на доставките за реално осъществени, както и от непризнаване на данъчна амортизация на актива, съставляващ недвижим имот, находящ се в С.,[жк], [жилищен адрес] за който няма доказателства, че е използван в икономическата дейност на дружеството. Ревизионният акт и в тази му част е обоснован и законосъобразен.

По изложените съображения следва жалбата да се отхвърли като неоснователна и недоказана.

При този изход на правния спор и своевременно направеното искане за присъждане на разноски, на приходната администрация се дължат разноски в минимален размер от 10 959, 37 лева, представляващи юрисконсултско възнаграждение.

Така мотивиран, Административен съд София - град, I отделение, 43 - ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на „Бурал“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], [улица], ет.1, ап. 1, представлявано от управителя Н. Б. К. срещу Ревизионен акт № Р – 22221020008105 – 091 – 001/21. 10. 2021 г., издаден от М. А. К., орган, възложил ревизията и М. В. И., ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 39 от 07. 01. 2022 г. на директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП - С., с който са установени задължения по ЗДДС за данъчни периоди от м.12. 2014 г. до м.11. 2016 г. и по ЗКПО за 2015 г. и 2016 г. в общ размер от 157 734. 44 лева, главница и лихви.

ОСЪЖДА „Бурал“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], [улица], ет. 1, ап. 1, представлявано от управителя Н. Б. К. да заплати на Национална агенция за приходите – Дирекция „ОДОП“ сума в размер на 10 959, 37 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ:

